

man sandelig stop. Der når man grænsen for valgfrihed. Hvorfor dog det? Det burde da være en menneskeret f.eks. frit at kunne vælge at gå på deltid, mens man har småbørn, men indtil nu har der heller ikke været den mindste forståelse for at give børneforældrene denne reelle valgfrihed.

Kl. 21.25

I andre nordiske lande har man indført den reelle valgfrihed ved, at pengene følger barnet, og se bare, hvad de kan i disse lande! Når vi f.eks. måler børns læsning, hvordan de klarer sig i matematik og især i naturvidenskabelige fag, ja, så sakker danske børn langt bagud for børn i de øvrige nordiske lande, og naturligvis hænger de her ting sammen.

For nogle måneder siden havde vi i uddannelsesudvalgsregi møde med nogle forskere, som arbejder med disse undersøgelser, og når man spørger dem om grundene til, at børn klarer sig godt eller skidt i skolen, ja, så siger de jo helt klart, at ikke alene skolen, men især hjemmet har en stor betydning her. Barnets start i livet er utrolig vigtig for, hvad barnet senere kan klare og opnå.

I de øvrige nordiske lande får børnene et langt bedre udgangspunkt og en bedre startopstilling end danske børn, og det viser sig helt klart i masser af undersøgelser, hvad dét medfører.

Men i Danmark vil vi ifølge forslagsstillerne åbenbart fortsætte med at være Nordens institutionsland nr. 1 med hensyn til børn. Forslagsstillerne vil åbenbart fortsætte med at proppe flere og flere børn ind i institutioner med det yderligere resultat, at børn bliver syge og dårlige af støjniveau, af for lidt plads og af, at de har for få pædagoger.

Lad os dog i stedet bruge denne her anledning til at sige, at vi vil sikre reel valgfrihed for børnefamilier ved, at pengene følger barnet, og det vil så give nogle ekstra pladser i daginstitutioner. Den anledning vil vi så bruge til at skabe bedre kvalitet i daginstitutioner for de børn, som nu skal være der, og den kvalitet skal både dreje sig om flere kvadratmeter pr. barn, flere voksne pr. barn, flere aktiviteter, bedre fysiske rammer osv., så ja, vil jeg sige til hr. Søren Søndergaard, til en miljølov for børn, og ja til sikring af reel valgfrihed for børnefamilier, men bestemt ikke ved at skaffe endnu flere institutioner.

Hr. René Skau Björnsson nævnte igen den tidligere statsministers ofte citerede udsagn om, at vi skal gøre det bedre, og dét er jeg bestemt enig i, for det her forslag er simpelt hen ikke godt nok.

René Skau Björnsson (S):

Tak for ordet og tak for debatten, der i hvert fald har vist, at der er en stor interesse for at give børnefamilierne nogle gode rammer for at tilrettelægge deres dagligdag, som de vil.

Jeg er også glad for den oprigtige bekymring, der har været for børnefamilierne og den problemstilling, de kan havne i med en forlænget barselorlov, og at de dermed ikke nødvendigvis får det frie valg mellem at tage orlov eller gå på arbejde.

Jeg er også glad for den bekymring, der er kommet til udtryk, for, at især kvinder kan komme i en situation med barselorlovstvang og ikke fleksibilitet, som nogle har ønsket med en udvidet barselorlov.

Vi har ønsket at give børnefamilierne en bred vifte af muligheder til at træffe nogle individuelle valg til at tilrettelægge deres familieliv på bedst mulig måde, og derfor er det selvfølgelig som forslagsstiller brandærgerligt, at der ikke er flertal for forslaget her i dag, men jeg er glad for, at der er mange, der har kunnet se de problemstillinger, der rører sig på området, og også, at specielt Det Konservative Folkeparti var meget enig i, at det kunne blive et stort problem.

Så det er jeg glad for, og så er jeg selvfølgelig glad for opbakningen til forslaget fra SF, Enhedslisten og De Radikale.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.